

Arrest

nr. 192 334 van 21 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri afkomstig uit Teheran (Iran) en bent u in het bezit van de Iraanse nationaliteit. Sinds tien jaar bent u atheïst. U werd dit nadat een aantal vrienden van u die niet gelovig waren bij u bleven aandringen om boeken over/van onder meer Marx en Darwin te lezen. U kwam tot de conclusie dat godsdiensten een kleine bijdrage hebben gehad voor de mensen en tegelijkertijd namen ze veel vrijheid af. Het enige wat u volledige vrijheid kon geven was ongelovig te zijn. U hield deze overtuiging in Iran steeds voor u zelf en nam deel aan religieuze tradities. Zo deed u alsof u bad en nam u deel aan de ramadan. Enkele maanden voor de presidentsverkiezingen in de derde maand van 1388 (mei/juni 2009) werd uw broer B. R. H. (...) (O.V. X) actief voor de kiescampagne van presidentskandidaat Moussavi. Na de verkiezingen nam H. (...) deel aan een aantal

manifestaties van de Groene beweging. Bij de laatste manifestatie waaraan hij deelnam, viel hij samen met een groep andere personen een kazerne van de Basidj aan. Wanneer er schoten werden gelost, vluchtte uw broer naar huis. Twee weken na die bestorming, in de zevende maand van 1388 (september/oktober 2009) werd H. (...) gearresteerd. H. (...) werd ongeveer elf maanden vastgehouden alvorens hij tijdens een bezoek aan de rechtbank in de zesde maand van 1389 (augustus/september 2010) kon ontsnappen. Dezelfde dag dat H. (...) ontsnapte viel de Ettelaat jullie woning een eerste keer binnen. Nadien vielen ze nog vijf à zes keer jullie woning binnen, maar dan waren ze steeds in uniform en hadden ze een huiszoekingsbevel. Drie keer werd u ook meegedeeld dat u en uw moeder, Z. B. S. (...) (O.V. X), zich twee dagen later dienden te melden bij het kantoor van de Ettelaat, waar jullie dan steeds een hele dag ondervraagd werden over de ontsnapping van H. (...). Ongeveer anderhalve à twee maanden na H. (...) zijn ontsnapping, in de zesde maand van 1389 (augustus/september 2010), nam hij voor het eerst contact met u op met de vraag om geld te storten op de rekening van de smokkelaar zodat hij Iran kon ontvluchten. Een dag later stortte u het geld in de voormiddag en werd u in de namiddag thuis gearresteerd door de Ettelaat in burger. U werd meegenomen naar het kantoor van de Ettelaat waar u ondervraagd werd over H. (...) en waarom u geld gestort had. U werd ook geslagen, maar u werd onwel en werd naar het Parsziekenhuis gebracht. U verbleef daar een dag en de tweede nacht kon u met behulp van een dokter en een verpleegster via een achterdeur ontsnappen. U stapte buiten in een wagen en belde met de gsm van de bestuurder naar uw moeder en zei dat u er aankwam en dat zij alles van belang diende te verzamelen en mee te nemen. Toen u thuis aankwam vertrokken u, uw moeder en broer, B. R. H. (...) (O.V. X) naar Ormia (Iran) waar jullie enkele dagen bij een vriend van uw vader verbleven. Jullie reisden met een smokkelaar naar Turkije en dan verder naar Griekenland. Uw moeder verliet na enkele maanden Griekenland en week uit naar België om er jullie broer H. (...), die op 17 november 2010 een asielaanvraag had ingediend, te vervoegen. Uw moeder vroeg op 3 augustus 2011 asiel in België. U en uw broer Ho. (...) verbleven ongeveer vier jaar in Griekenland. In Griekenland kwam u in contact met een kopstuk van de organisatie Iranika. Dit is een organisatie, actief in Iran en onder leiding van Soushiyant Ariames Bavand, die streeft naar één Iran waar iedereen vrij kan leven en waar er vrijheid van religie is, alsook de Perzische taal wil onderhouden. Dit doet zij door poëzieavonden te organiseren in verschillende Iraanse steden, mensen die zich in Iran willen bekeren tot een andere religie praktische hulp en informatie te geven, financiële hulp aan leden te geven alsook cursussen aan te bieden in Iran in het kader van Erfan Mantra – dit is een afdeling binnen Iranika die zonder afhankelijk te zijn van een religie mensen wil leren god te bereiken. U en Ho. (...) reisden na Griekenland verder naar Hongarije waar u twee maal een asielaanvraag indiende. U ontving hier twee keer een negatief antwoord op. Vanuit Hongarije reisden u en Ho. (...) in december 2014 naar België. Op 2 oktober 2015 diende u een asielaanvraag in. U wachtte tien maanden alvorens asiel aan te vragen omdat uw vingerafdrukken die u had gegeven in Hongarije dan niet meer geldig zouden zijn en u eerst het antwoord op de asielaanvraag van uw moeder wou afwachten. Sinds vier jaar bent u lid van de reeds genoemde organisatie Iranika en bent u via sociale media actief voor deze organisatie en dan in het bijzonder voor de afdeling bekeringen. Via groepen op de sociale media stelt u informatie ter beschikking over de organisatie en haar activiteiten, zo probeert u zoveel mogelijk mensen te bereiken. Via tussenpersonen kunnen mensen die zich wensen te bekeren zich tot u richten en dan verwijst u ze opnieuw door, geeft u ze meer informatie of brengt u ze in contact met de juiste personen. Sinds tien à vijftien dagen bent u ook actief voor de afdeling Mantra Iran die cursussen en vormingen organiseert in Iran. Momenteel is dit het belangrijkste onderdeel van de organisatie omdat dit volgens de kopstukken het makkelijkste zou zijn om de doelen van de organisatie te realiseren. U maakte in verschillende groepen op sociale media hiervoor reclame en vroeg aan uw contactpersonen in Iran of zij hiervoor ook reclame konden maken en dit wouden voorstellen aan andere bekeerlingen die zij ontmoetten bij gebedsbijeenkomsten. U vreest ten gevolge van al het voorgaande in geval van een terugkeer naar Iran gearresteerd te worden. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw origineel diploma van de middelbare school; een origineel treinticket van Keulen naar Luik gedateerd op 27 december 2014; uw originele documenten betreffende uw asielaanvraag in Hongarije; een fax van de Wereldorganisatie Tahrirazeh Erfan Mantra d.d. 29 maart 2017 waarin uw lidmaatschap van en uw activiteiten voor Iranika worden bevestigd; print-outs van uw Facebookprofiel waarop uw vriendenaantal te zien is en uw lidmaatschap van de Facebookgroep Iranika; print-outs van een gesprek met Bizhan Usefi; print-out van het instagramprofiel van Soushiyant Bavand.

B. Motivering

Na nader onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden.

U verklaarde dat u Iran heeft verlaten omwille van uw arrestatie ten gevolge van uw hulp aan uw broer H. (...) die problemen ondervond naar aanleiding van zijn activiteiten voor de Groene Beweging.

Daarnaast verklaarde u actief te zijn voor de organisatie Iranika, die onder meer helpt mensen te bekeren tot een andere religie.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag ten dele steunt op de motieven die door uw broer H. B. R. (...) (O.V. X) ter zake werden uiteengezet. Uw broer diende op 17 november 2010 een asielaanvraag in. In het kader van zijn asielaanvraag werd op 12 november 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan zijn deelname aan activiteiten van de Groene Beweging, noch aan de daaruit vloeiende problemen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgde de argumentatie van het Commissariaat-generaal en bevestigde de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. U slaagde er niet in de geloofwaardigheid te herstellen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt (de problemen die u zou gekend hebben doordat u H. (...) hielp vluchten na zijn problemen) die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd en wijzigt hier dan ook niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Deze wordt daarentegen enkel bevestigd door uw verklaringen. Zo dienen er tegenstrijdigheden te worden vastgesteld tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in 1389 (2010/2011) twee keer gearresteerd en vastgehouden werd door de veiligheidspolitie (CGVS-vragenlijst ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter slechts één keer gearresteerd en vastgehouden te zijn, namelijk wanneer u de betaling had uitgevoerd voor de vlucht van uw broer H. (...) in de zesde maand van 1388 (augustus/september 2010) (CGVS I, p. 36). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkende u dit gezegd te hebben en beweerde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard te hebben dat u 3 keer langs de autoriteiten moest gaan (CGVS I, p. 38). Het louter ontkennen van uw eerste verklaring doet, gelet op het feit dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken uw verklaringen ter goedkeuring ondertekende nadat deze u werden voorgelezen, geen enkele afbreuk aan voornoemde duidelijke tegenstrijdigheid. Daarenboven dient er ook gewezen te worden op tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen en de opeenvolgende verklaringen van uw broer H. (...) en van uw moeder Z. B. S. (...) (O.V. X) op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u op het Commissariaat-generaal dat uw broer H. (...) een paar maanden voor de verkiezingen, in de derde maand van 1388 (mei/juni 2009), actief werd voor de kiescampagne van Mir-Hosseini Mousavi. Uw broer H. (...) daarentegen verklaarde dat hij geen interesse had in de verkiezingen en pas actief werd voor de Groene beweging enkele maanden na de verkiezingen in 1387 (2008/2009) (CGVS H. (...) 1/10/2014, p. 10-11). Wat betreft wat er gebeurde nadat H. (...) ontsnapte, verklaarde uw moeder dat de ordediensten wel een tweetal keer langskwamen, maar dat u noch uw broer Ho. (...) ooit ondervraagd werden en dat dit pas gebeurde nadat u geld voor zijn vlucht stortte aan de smokkelaar (CGVS S. (...) 3/11/2014, p. 10-11). U verklaarde echter dat de ordediensten vijf à zes keer langskwamen nadat H. (...) ontsnapte en dat u en uw moeder zo'n drie keer werden ondervraagd bij de Politie van Binnenlandse Veiligheid voordat u gearresteerd werd omdat u geld had gestort aan de smokkelaar (CGVS I, p. 35-36).

Voorts verklaarde u reeds vier jaar actief te zijn voor de organisatie Iranika. U slaagt er evenwel niet in elementen aan te brengen die het Commissariaat-generaal ervan overtuigen dat u actief bent voor deze organisatie. U verklaarde dat u via groepen op de sociale media – vooral Facebook, Skype, Whatsapp, Imo, Telegram, Instagram en Lime- informatie over de activiteiten van Iranika en haar verschillende afdelingen ter beschikking stelt, personen die zich (wensen te) bekeren informatie verstrekt en doorverwijst naar de juiste personen en recentelijk promotie maakt voor Efran Mantra, een afdeling van Iranika (CGVS I, p. 12-13 / CGVS II, p. 5). Er dient echter vastgesteld te worden dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van uw activiteiten op de sociale media voor deze organisatie, noch in verband met uw hulp aan personen die zich wilden bekeren noch in uw nieuwe taak waarbij u promotie diende te maken voor de opleidingen van Erfan Mantra. Er werd u meermaals gevraagd om concreet op uw accounts op de verschillende sociale media aan te tonen hoe u hiervoor actief was (CGVS I, p. 18-20 / CGVS II, p. 8, 12-13, 21). U kon dit evenwel niet. Er werd u in de eerste plaats gevraagd om in te loggen op uw Facebookaccount, maar het door u opgegeven emailadres kon tot drie maal toe niet gelinkt worden aan een account (CGVS I, p. 19). Vervolgens werd u dan gevraagd om via uw smartphone aan te tonen dat u activiteiten op sociale media had. Daarbij gaf u zelf toe dat er niets te vinden was op uw Facebookpagina dat u zou linken aan deze organisatie (CGVS I, p. 19). Gevraagd of u bevriend was op Facebook met de leider van Iranika, Soushiyant Ariames Bavand, antwoordde u eerst van wel, om later wanneer er gevraagd werd om dit aan te tonen, dat hij zijn Facebookaccounts had afgesloten en enkel actief was op Instagram (CGVS I, p. 19, 21). U stelde wel lid te zijn van de Facebookgroep Sazmaneh Jombesh Melie Iranika. Wanneer u later gevraagd welke informatie er op deze groepspagina terug te vinden was, antwoordde u dat hier enkel nieuwsberichten door één persoon op gepost werden en geen inhoudelijke berichten over Iranika of Erfan Mantra. Uzelf bent hier

nog nooit actief op geweest (CGVS II, p. 19-21). U stelde evenwel dat Facebook gecensureerd wordt in Iran en dat de organisatie daarom niet actief kan zijn via Facebook en dat niet veel mensen in Iran Facebook niet kunnen openen. Geconfronteerd met het feit dat deze groep wel 19.000 leden telt, antwoordde u dat deze mensen via andere sociale media bereikt worden omdat Facebook de snelheid van hun internet vertraagt (CGVS II, p. 20-21). Dit is echter tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen waarbij u vertelde dat u en de organisatie ook zeer actief waren via Facebook (CGVS I, p. 16-17). Geconfronteerd hiermee, repliceerde u louter dat jullie contact maken via andere sociale media (CGVS II, p. 21). Gevraagd om dan aan te tonen hoe u actief was op andere sociale media voor Iranika en later ook Erfan Mantra, slaagde u er ook hier evenmin in om uw activiteiten aan te tonen. U gaf aan veel via het sociale medianetwerk Imo te converseren, maar stelde dat voor de veiligheid de chatgeschiedenis steeds wordt verwijderd (CGVS I, p. 20-21). Ook wat betreft de promotie voor de afdeling Erfan Mantra verklaarde u sinds tien à vijftien dagen via Telegram, Instagram, Imo en Line verschillende teksten te verspreiden in groepen waarvan u lid was. U vond deze teksten op de openbare Telegrampagina van Mantra Iran (CGVS II, p.5, 7-8). Opnieuw slaagde u er niet in dat aan te tonen. Wat betreft Instagram stelde u dat u momenteel geen van die groepen op uw account heeft, maar toonde u wel uw eigen account waar de website van Mantra Iran op vermeld werd en er een foto van het logo van Iranika te zien is (CGVS II, p. 9). U verklaarde dan dat u dit in groepen op Telegram had verspreid met namen als 'Bloeddorstigen' en 'Schatjes'. U stelde dat u niet kon tonen wat u over Erfan Mantra verspreid had in deze groepen omdat u uw geheugen had gewist. Later slaagde u er evenwel in om een groep ('Onderonsje') op Telegram, waarvan u lid was, te openen waarbij kon worden vastgesteld dat de gesprekken reeds teruggingen tot 2 april 2017. U gaf aan in deze groep, alsook in de groep 'Bloeddorstigen', zaken over Erfan Mantra gepost te hebben, maar u slaagde er niet in deze terug te vinden (CGVS II, p. 8-9, 13-14). Er werd u de mogelijkheid geboden om uw verklaringen te staven met documenten die u na uw gehoor kon overmaken, u deed dit evenwel niet. Op de asielzoeker rust nochtans de verplichting zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Ten slotte verklaarde u ook dat u aan uw contacten - vijf à zes personen- in Iran had gevraagd, via Skype of Imo, of dat zij hun netwerken wilden aanspreken om Erfan Mantra te promoten. U kon echter niet aantonen dat u met deze personen contact had gehad over Erfan Mantra. U stelde dat zij alles gewist hadden omdat zij eventueel tegengehouden zouden kunnen worden in Iran (CGVS II, p. 12). Uw verweer dat jullie de contacten uit veiligheidsoverwegingen dienden te wissen zo dat in geval van een arrestatie van één van de betrokkenen er geen bewijzen zijn (CGVS II, p. 21), mist - gelet op uw bewering dat op de website van Iranika een ledenlijst terug te vinden is (CGVS I, p. 23) - elke logica. Het enige dat u kon voorleggen van uw beweerde activiteiten voor Iranika, is een gesprek met een pastor uit Nederland over een vriend in Iran die zich bekeerd heeft en meer informatie wenst en of dat hij contact kan opnemen met de pastor hieromtrent (CGVS I, p. 19). Niets in dit gesprek verwijst echter naar een verband met de organisatie Iranika of uw activiteiten hiervoor. Gezien u beweerde enkel via verschillende sociale media-kanalen actief te zijn voor Iranika is het totaal ongeloofwaardig, zelfs met de door u genoemde veiligheidsmaatregelen, dat u – die reeds vier jaar actief is voor Iranika (CGVS I, p. 6 en p. 11) - op geen enkele manier uw activiteiten voor Iranika kan aantonen.

De geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij de organisatie Iranika wordt verder ondermijnd door enkele merkwaardigheden en incoherenties. Zo verklaarde u aanvankelijk lid te zijn om dan even later te verklaren dat u nog geen lid bent geworden, maar dat u wel verplicht bent om lid te worden (CGVS I, p. 12, 23). Ter ondersteuning van uw lidmaatschap van Iranika diende u een brief in van de Wereldorganisatie Tahrirazeh Erfan Mantra die uw lidmaatschap en uw samenwerking sinds 20 Bahman 1391 (8/2/2013) met bovenstaande organisatie bevestigen. Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat hier op geen enkel moment wordt gesproken over de organisatie Iranika en dat u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 20 april 2017 aangaf pas vijftien dagen actief te zijn voor Erfan Mantra en dat u zich pas onlangs als lid van Mantra Iran had laten registreren (CGVS II, p. 5, 19). Daarnaast gaf u aan dat de organisatie een algemene richtlijn heeft om de mensen die actief zijn niet bij naam te noemen, maar vaak een bijnaam te geven (CGVS I, p. 14). Dit staat echter haaks op uw latere verklaringen dat het te traceren is wie allemaal lid is van de organisatie omdat een lijst van de leden wordt gepubliceerd op de website van de organisatie en dat u zelf geen bijnaam gebruikt, maar dat u actief bent onder uw eigen naam (CGVS I, p. 14, 23-24 / CGVS, p. 20). Ten slotte dient er ook opgemerkt te worden dat de website van Mantra Iran naar waar u steeds verwijst en waarvan u een gebruiker bent, geen actief werkende website is. U stelde dat de website waarschijnlijk in de voorbije twee à drie dagen gehackt is (CGVS II, p. 20).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen noopt ertoe dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde lidmaatschap en activiteiten voor de organisatie Iranika.

Wat betreft uw atheïstische overtuiging dient opgemerkt te worden dat u noch in Iran noch in België – buiten een beperkte groep vrienden en familie - uiting heeft gegeven aan deze overtuiging, noch heeft u de intentie dit te doen bij een eventuele terugkeer naar Iran (CGVS I, p. 24-29). U verklaarde dat dit een individuele visie is van uzelf en dat u niemand probeert te overtuigen van uw mening. U probeert vragen over geloof en wat u er van vindt te vermijden omdat u mensen niet wil weggagen en contact met hen houden. Hierdoor uit u uw eigen overtuiging niet en houdt u deze verborgen. (CGVS I, p. 27). In Iran deed u zelfs alsof u bad en nam u deel aan de ramadan (CGVS I, p. 26). Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u ten gevolge van uw atheïstische overtuiging in Iran het risico loopt op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw diploma van de middelbare school bevestigt dat u dit diploma behaald heeft. Uw treinticket bevestigt dat u een trein heeft genomen van Keulen naar Luik op 27 december 2014.

Uw documenten betreffende uw asielaanvraag in Hongarije bevestigen dat u daar een asielprocedure doorliep. De fax betreffende uw lidmaatschap van Wereldorganisatie Tahrirazeh Erfan Mantra stelt dat u lid bent van deze organisatie. Hierbij dient verwezen te worden naar de hierboven vermelde elementen die dit document in twijfel trekken. Bovendien kan aan documenten pas een bewijswaarde worden toegekend indien zij ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Deze opmerking geldt ook voor de print-outs van uw Facebookprofiel die louter bevestigen dat u lid bent van een Facebookgroep Iranika en dat 221 vrienden heeft. De print-out van uw gesprek met Bizhan Usefi bevestigt louter dat u een gesprek had met deze man, maar zijn niet van die aard dat zij uw geloofwaardigheid kunnen herstellen. De print-out van de Instagrampagina van Soushiyant Bavand bevestigt enkel dat u deze man volgt op Instagram.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij tracht in haar verweer de motieven van verwerende partij te verklaren dan wel te weerleggen en beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Betreffende het ongeloofwaardig bevinden van de asielproblematiek waarop verzoekende partij zich in hoofdorde steunde om haar land van herkomst te verlaten, in het bijzonder de problemen van haar broer H., stelt verzoekende partij in haar verzoekschrift op deze problematiek niet verder te willen ingaan. Daar verzoekende partij de desbetreffende motieven van verwerende partij ongemoeid laat worden deze als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.3. Het betoog van verzoekende partij betreffende het door haar voorgehouden atheïsme, meer in het bijzonder dat verwerende partij de mening is toegedaan dat zij maar moet doen alsof zij moslim is, wat een redenering is die eigenlijk enkel bevestigt dat de burgers van een moslimstaat worden onderdrukt, en dat het niet is omdat zij haar atheïsme in het verleden niet heeft uitgedrukt dat zij dit in de toekomst niet wil doen, kan door de Raad niet worden gevolgd. Immers heeft verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 16 maart 2017 zelf aangegeven dat zij zich reeds spontaan in haar land van herkomst voordeed alsof ze zich aan de islamitische regels hield en heeft zij bovendien uitdrukkelijk gesteld bij een terugkeer naar Iran geen uiting te zullen geven aan haar atheïsme (administratief dossier, stuk 5, p. 26-29). Uit de door verzoekende partij bij het voormeld gehoor betreffende haar voorgehouden atheïsme beweerde geëtaleerde houding in het verleden in Iran en de houding die zij wenst aan te nemen in de toekomst aldaar kan desbetreffend geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in haar hoofde worden weerhouden. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekende partij bij het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 maart 2016 aangeeft enkel omwille van de problemen van haar broer H. haar land van herkomst te hebben verlaten. Op de uitdrukkelijke vraag of er nog een andere reden was waarom zij Iran heeft verlaten antwoordt zij

ontkennend, evenals op de vraag aan het slot van het gehoor of zij nog iets toe te voegen heeft (administratief dossier, vragenlijst DVZ, stuk 19, p. 3). Door deze flagrante omissie, meer in het bijzonder het niet vermelden van een vrees voor vervolging omwille van haar atheïsme, maakt verzoekende partij deze pas op het Commissariaat-generaal aangehaalde vrees niet aannemelijk, zelfs ongeloofwaardig.

2.2.4. Waar verzoekende partij betreffende de activiteiten bij de organisatie Iranika en Mantra in haar verweer op summiere wijze dit actief lidmaatschap herneemt en verwijst naar de door haar bijgebrachte en in de bestreden beslissing in overweging genomen stukken, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven en het opsommen van de reeds bijgebrachte stukken echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. X; RvS 4 januari 2006, nr. X). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Ook doet het louter betoog van verzoekende partij dat zij bij de gehoren duidelijk en gedetailleerd was met betrekking tot de werking van de organisatie, wanneer zij zich heeft aangesloten, hoe zij mensen precies helpt en waar de organisatie actief is en dat zij uren kon volpraten over deze organisatie, niet in het minst *in concreto* afbreuk aan de specifieke motieven waarop verwerende partij haar beslissing steunt.

Daar waar verzoekende partij betreffende de vastgestelde tegenstrijdige verklaring aangaande het gebruik van Facebook, onder verwijzing naar twee als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde internetartikels (bijlag 4 en 5), stelt dat Facebook in Iran wordt geblokkeerd of minstens vertraagd en dit niet het geval is voor Instagram en dat verwerende partij de tegenstrijdigheid afleidt uit het feit dat de organisatie 19 000 leden telt daar waar de censuur kan worden omzeild en de organisatie niet enkel actief is in Iran, oordeelt de Raad evenwel dat dit betoog geen concrete weerlegging inhoudt van de desbetreffend door verwerende partij vastgestelde flagrante tegenstrijdigheid. Immers heeft verzoekende partij bij haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 16 maart 2017 verklaard dat de organisatie waarvoor zij beweert actief te zijn "*heel erg actief is op Facebook*" (administratief dossier, stuk 5, p. 17), daar waar zij bij het gehoor van 20 april 2017 dienaangaande beweerde "*we kunnen niet actief zijn via Facebook*" en "*niet veel mensen kunnen Facebook openen in Iran*" (administratief dossier, stuk 4, p. 20-21).

Ook de verschoning van verzoekende partij waarom niets kan worden teruggevonden van haar actief zijn op de sociale media, meer in het bijzonder dat berichten uit veiligheidsredenen slechts enkele dagen blijven staan daar indien de Iraanse autoriteiten te weten komen dat mensen lid zijn van een niet-moslimorganisatie er zware straffen worden toegepast, kan evenmin door de Raad worden aangenomen. Immers treedt de Raad verwerende partij bij waar zij stelt dat deze verschoningsgrond elke logica mist nu verzoekende partij zelf aangeeft dat op de website van Iranika een ledenlijst is terug te vinden. Verzoekende partij geeft bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 16 maart 2017 als reden waarom zij zelf nog geen lid is geworden aan dat de Iraanse autoriteiten kunnen traceren wie allemaal lid is daar de lijst van de leden wordt gepubliceerd op de website (administratief dossier, stuk 5, p. 23).

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij navolgende motivering in de bestreden beslissing die het ongeloofwaardig karakter van haar actief zijn op de sociale media voor de organisatie Iranika en haar afdeling Erfan Mantra bevestigt ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd:

"De geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij de organisatie Iranika wordt verder ondermijnd door enkele merkwaardigheden en incoherenties. Zo verklaarde u aanvankelijk lid te zijn om dan even later te verklaren dat u nog geen lid bent geworden, maar dat u wel verplicht bent om lid te worden (CGVS I, p. 12, 23). Ter ondersteuning van uw lidmaatschap van Iranika diende u een brief in van de Wereldorganisatie Tahrirazeh Erfan Mantra die uw lidmaatschap en uw samenwerking sinds 20 Bahman 1391 (8/2/2013) met bovenstaande organisatie bevestigen. Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat hier op geen enkel moment wordt gesproken over de organisatie Iranika en dat u tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 20 april 2017 aangaf pas vijftien dagen actief te zijn voor Erfan Mantra en dat u zich pas onlangs als lid van Mantra Iran had laten registreren (CGVS II, p. 5, 19). Daarnaast gaf u aan dat de organisatie een algemene richtlijn heeft om de mensen die actief zijn niet bij naam te noemen, maar vaak een bijnaam te geven (CGVS I, p. 14). Dit staat echter haaks op uw latere verklaringen dat het te traceren is wie allemaal lid is van de organisatie omdat een lijst van de leden wordt gepubliceerd op de website van de organisatie en dat u zelf geen bijnaam gebruikt, maar dat u actief bent onder uw eigen naam (CGVS I, p. 14, 23-24 / CGVS, p. 20)."

2.2.5. Voor wat betreft de motivering in de bestreden beslissing dat de website van Mantra Iran geen actief werkende website is, oordeelt de Raad dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel

gegrond bevinden van kritiek erop – verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat deze site wel degelijk zou werken – niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de overige door verwerende partij aangehaalde motieven dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas totaal geen geloof kan worden gehecht.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – daargelaten het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT